

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VII. De caede Imperatoris Valentiniani, & quomodo capta sit Roma: & de Imperatoribus, qui post Valentinianum regnarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

nes prope innumerabiles depasta est, A ἐνεμήθη, ἀπλας τε πολλάς καὶ αἰσθητές, τινὲς γλυκῶν παθῶν φεύγοσθιαν.

CAP. VII.

Decade Imperatoris Valentinianni, & quomodo capta sit Roma: & de Imperatoribus, qui post Valentiniannum regnabant.

Dum hæc in Orientis partibus geruntur, Romæ Aetius crudeliter interfecit est. Valentinianus quoque Occidentalium partium Imperator, & cum eo Heraclius à quibusdam Aetii satellitibus occiduntur, insidiis à Maximo, qui postea imperium atripuit, adversus eos strvit, eò quod Valentinianus conjugem Maximi per vim constuprasset. Porro hic Maximus Eudoxiam Valentiniani uxorem, invitam sibi nubere coegit. Quæcum id factum, contumelia loco & extremæ nequitia merito esse duceret, jaſtā, ut dicitur, alea quodvis periculum subire constituit, ut cædem viriſui, & contumeliam libertati ſuæ illatam ulciſceretur. Acris enim est femina, & implacabilis iracundia, quoties pudicitia quam inviolatam ſervare vult, per vim ipſi erupta fuerit, ac præcipue ab illo, qui maritum ipſius interfecerit. Mittit ergo in Africam ad Gizericum: doneſque illi quām plurimis illico datis, & de reliquo bene sperare cum jubens, persuadet ut ex improviso Romanum imperium invadat, cuncta le illi proditaram pollicita. Quibus ita perpetratis, capta est urbs Roma. At Gizericus, utpote Barbarus & ingenio inconstans atque mutabilis, ne illi quidem fidem fervavit. Sed urbe incensa, & cunctis opibus directis, in Africam reverſus est, Eudoxiam unā cum duabus filiabus ſecum abducens. Ex his majorem natu, Eudociam nomine, Hunericō filio ſuo conjugem dedit. Juniores verò, Placidam nomine, unā cum matre Eudoxiā, aliquanto post cum regio cultu ac ſatellitio Byzantium misit, ut Marianum Imperatorem placaret. Indignabatur enim Marianus, tum quod urbs Roma incendio consumpta eſſet, tum quod Augusta tanta contumelia affecte fuiffent. Ceterum Placidia juſtu Marciani nupsit Olybrio, qui inter Senatores Romanos nobilissimus habebatur, & capta utbe Roma Constantinopolim ſe receperat. Post Maximum Avitus Romæ

B

Tούτων δι τοῖς ἔρωις καρδιόντων, αὐτοῖς τελέσαι ρώμην ἀπόφευκεν θελάμος ὁ εὐθρόπων μεδίσαται γαλενίνιαν τε τὸν ἑπτεῖν μερῶν βασιλεὺς, σὺν αὐτῷ προκλεῖται, τοῦτο τινὰς δεῖταις δορυφόροι, πιεζόντες καὶ θυεῖσταις καὶ αὐτῶν τελέσαι μερῆ μεγάλης δεχθεῖσας γαλενίνιαν οὐρανοῦ πέδος βίᾳς αὐτῆς τυμφθαρεῖς. Επέδινας τὴν διδοξίαν τὴν γαλενίνιαν γαμέλονται πάσην αναγκηστοικίαν. Ηδέ γε εὑρίσκουται αὐτοπάνεικότως τὸ περιῆγμα λογισμοῦ, καὶ πάντα κύριον, τὸ δὲ λεγόμενον, βάθιον αἰρετισμόν, τοῦτο ἔτι τε τοῦ γαμετοῦ πεπόνθα, καὶ τὸν ἐλαυνθεῖται σχέδιον. Τὸ γοῦν καὶ διδυσκόπηται λύπης, τοφεσιών αἰνεχομένη, εἰς αὐτὴν ἀφαιρεθέν, καὶ μάλιστα παρ' ἐτὸν αὐδρα ἐτυχεν δυολέσσα. Καὶ τὸν λιβύην ἐπιπέδῳ, καὶ δῶρα πλευταὶ καρυλίκα δέστα, τό, τε ἐνελπικὴ τὸ ἔξης ταροχομένη, πειθαρέριχον ἐπανεῖδει διδοκήτως τῆρωμαίων ἐπιρραΐει, πάντα πεδωγότεν ταροχομένην δὲ διεξούστη, πριμηλίσκειον. Οὐ γε μεριχθόν δια βάρβαρον καὶ τὸν τρόπον διαδῆνται τε καὶ παλιμβόλον διδεταύτη τὸ πιστὸν ἐφύλαξεν. ἀλλα τὴν πλινπυρηπόλισας, πάντα τε ληπτόμενον, λαβὼν τὴν διδοξίαν σὺν καὶ ταῖς δύο θυγατρσιν, ἐστέποστην ἐλαστιποιεῖται καὶ τὴν λιβύην ἀπιστον, ὥχετο καὶ τὴν μὲν τρεσεύεται Dτὸν διδοξίας θυγατρέων διδοκίαν, παρηχονταπέδη τῷ οἰκείῳ παιδὶ τῷ πλακιδιανήτην πλέραν, ἀλλα διδοξία τῇ μητρὶ σὺν θεραπειαῖς νέερον βασιλικᾶς εἰς Βυζάντιον ἐπιπέδῳ, μαρκιανὸν ἡμεράρδῳ. ἐντογε διδοῖς ἐσόργην, τό, τε τὴν ρώμην ἐμπεπρῆδ, τό, τε τὰς βασιλίδας ἐτωσθεῖσας ιδεῖν πλακιδιαγάμοις ὁμιλεῖ καὶ δύσματι μαρκιανὸν διδοξεῖσθαι τὸν εισισταμένων. οἱ Ἐπιστημονικοὶ γεργεσίας ετύχαντες, εἰς τὸν διλούσης ἀνατην καντανηνέπολιν ἀφικόμενος. μετέδιν μάλιστα, βασιλέας ρώμαιον

εἰς Θεού μηνας ὅπλώ. τέττα ἦτον Βίον λιμῷ με-
ταπλάξαν Θεού μαιευσεν Θεού δύτερον εἶτα τὸν
βασιλίαν κατέλαβεν μαιευσίν απόρος ρεκτιμέ-
νη τῷ βασιλικῷ μαιευτῷ σεραπίῳ ἐδολοφονηθέντος, κα-
τέλαβεν δέχην σέβεσεν Θεού τερπον.

A imperavit menses octo. Qui cum pe-
ste vitam finiisset, Majorianus biennio
imperium obtinuit. Hic cum à Reci-
mire Magistro militum per fraudem
interfectus esset, Severus imperium
occupavit annis tribus.

K₂O. n'.

Πειραιώς Σαλατίν μαρούλιν, καθέ τι Βασιλείας λιοντάριον. καθέ αις
μήνην ελιξαρίδεων σίριζαν πατατά τὸν πρόλιγον ἀπό Κρήτης
εις, τιμόθεων ἐπὶ τῷ αὐλαίῳ την δέρχεραισινη
παραστῆσαι.

Ε τι ὁ Βασιλεὺς ῥωμαίων σεβήνεται
μαρτυρίας την Βασιλείαν ἐναλάβει, Β
πορείαν κεκτήσαντα μεταχωρίσας λῆξιν, ἐπειδή
μόνοις ἔτεστι τὴν Βασιλείαν διακυβεύειν
οι, μηνημένον ἢ ὅντας Βασιλικὸν καταλεπο-
πτος παράπτων ἀνθρώποις. ὅπερ ὅτι ἀλεξαν-
δρεών πυθόμενοι, τὴν τοπογραφίαν μὲν Κορονος
τομήν πλειστηρίους ανενεῦσθο μηνιν'
ἀλεξανδρίου γέρετι λεγεῖται περὶ σόδεγηνό δῆμος,
καταστυχότας αφορμὰς τοπογραφίαν μαζὶ τῷ
τοπογράφῳ ἐκεῖνῳ ἡ οἰκία τοῦ πάντων ὄτης ἀλε-
ξανδρίας, πλάνητε πολλῷ κομῷ, καὶ μάλιστα
ἀφανίεται. Ε συγκλύδω, καὶ τοσοῦτο γέρα-
στας ὄμρας γαυρόμηνος· ὅθεν αἱ μέλιται φα-
νταζόν τῷ βαλονδρῷ τὸ περισσούχον καταρρέ-
ζειν, πρέστις δημοπληνήσασι τὴν πόλιν εκβα-
χνεῖν, ἀγεντες τε καὶ φέρεν ὅπη καὶ καθ' ἐβά-
λεται τὰ πολλὰ ἢ καὶ παγυμένα κατε-
στάναι, καθὼς ἡρέδοτος τοις αἱμάσιοις
ἰσορει. καὶ τοιαῦτα μὲν ὁ δῆμος τοις οὐ-
μὴν τάγε αἴλλα οἷς ἀντις καὶ κατεφερίστεν
πιπερόπιλες οἵ διν καρεγήνοι τῆς ἀλεξανδρίας,
καθ' ὃ διοινότιος τῷ σεριλιωτῷ τεγματω
τηγέμῳ, ἀμφιτὸν ἀνωθεστερεῖσιν αἰγυπτίον,
ὑποβίοντα πιμόθεν τὸν Πτίκλην αἰλερούς
τὸν τὸ δερχιερωτώτερόν τον αἰλερούς
μηδ τὸν μοναδικὸν ἐπιμηδίσταντα Βίον, υ-
περον τοῖς πρεσβύτεροις ἐναεριμπέντα τ
ἀλεξανδρίων καὶ πέρι τὴν μεγάλην ἀγα-
γοτες ἐκκλησίαν, ἥ καίστας τοις πρεσβαγορέν-
ται, ἐπίσκοπον σφίσιν τερεχειτοῖσι, ἔτι
τερεχειτοῖσι τοις, καὶ τὰ τῆς ιερατείας
αἱρεγόντοις. παρῆσαν δὲ τῇ χαεστενίᾳ
θεοβίᾳ ὁ τοις τοπλαστίς τερεχεδρός, το-
τε οἱ δέξιες μαίνεται ἐπειδήσιοι οἱ Φοιτοί τον

CAP. VIII.

*De obitu Marciani, & de Imperio Leontis: &
Quomodo Heretici Alexandria Proterium
quidem occiderunt: Timotheum autem
Selurum Archiepiscopum elegerunt.*

B **P**orro dum Severus Romæ Imperium administraret, Marcianus ex terrestri regno ad meliorem sortem translatus est, cum septem duntaxat annis imperasset, monumentum autem postea regium cunctis mortaliibus reliquisset. Morte ejus audita, cives Alexandrini iram adversus Proterium conceptam acris ac violentius renovarunt. Plebs quidem omnis suopte ingenio prona est ad iracundiam, & ex levissimis causis anlaim tumultandi arripit. Sed præ reliquis omnibus, hujusmodi est populus Alexandrinus, quippe qui maxima multitudine abundat, caue obscura & promiscua hominum conveniarum, & præcipiti quadam audacia atque impetu effertur. Itaque ajunt licere illic cuivis, si voluerit, levissima occasione arrepta, populum ad publicam seditionem concitare, & quod voluerit & contra quem voluerit ducere. Sed & jocis ac ludicris ut plutimum delectantur, quemadmodum de Amasi scribit Herodotus. Et populus quidem Alexandrinus istiusmodi est. In aliis autem rebus haudquamquam spernendus. Igitur Alexandrini, captato tempore quo Dionysius Dux rei militaris, in superiori Ægypto morabatur, Timotheum quendam cognomento Ælurum, Alexandrinae urbis Episcopum eligunt, qui prius quidem monasticam vitam excoluerat, postea vero in numerum Presbyterorum Alexandrinæ Ecclesie fuerat adscriptus. Hunc ergo ad maiorem Ecclesiam, quæ Cælans dicuntur, cum duxissent, Episcopum sibi constituant; Proterio adhuc superstite, & Episcopale munus obeunte. Interfuerunt autem ordinationi, Eusebius Episcopus Pelusii, & Petrus ex Hiberia oriundus, Episcopus Majumæ, quemadmodum commemoratis, qui vitam Petri litteris mandavit. Qui